

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 096 לתאריך: 7/10/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני במלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

כל סוטה ענייני גועליציה

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"
"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

שנה חדשה עלינו

אחת הבעיות העולות וצצות מדי שנה היא "מה אברך?" לשנה החדשה. אני רוצה לברך את כל שותפי "כל סוטה", הקוראים והכותבים, שישתחרר לכולנו הקפיץ שעוצר בעדנו מלהוציא את אשר בליבנו. רוצה לברך את כולנו באוירה מרעננת ומשחררת. רוצה לברך את כולנו בעצמאות נפשית ורוחנית. הרי בסופו של דבר כולנו לחופש נולדנו!

שנה טובה ומשחררת!

הנוסטלגיה צצה ועולה והפעם תחת עיטה של **שלומית ליפשיץ** המביאה לנו אנקדוטות מימים עברו.

על שאלת המאה "מה בא קודם, הביצה או התרנגולת?" משיב **דוד**.

יבין בן-רשף אומר עם טוש יותר מאשר אחרים אומרים במילים

אבי עושה "טיפול 10,000" לחמור הנוער כולל שינוי סולם הנעירה לסול במול

דני ודוד ממשיכים בהתקוטטות המילולית המתמשכת

דודו ממשיך לדאוג שאלברט (ההוא) יופיע בשערי הסוטים, וכן ממשיך לידע אותנו בדעותיו וידיעותיו דרך איורים וקריקטורות

איציק בן-דור ממשיך בשתיקתו הרועמת

וקהילת כפר הנשיא שוחה במרק ואינה חשה שהיא מתבשלת אט אט אבל בטוח

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

מאמרות השנה החולפת:- (נתלש באלימות מהרשת - דוד אלמן)

"אין לי טיפת זמן להיות עסוק!!"

"היינו מזדקנים הרבה יותר לאט עם הזקנה הייתה צריכה לעבור ועדת כנסת"

"שינה קצרה מונעת זקנה במיוחד עם עושים זאת תוך כדי נהיגה"

"בגילי, פרחים מפחידים אותי..."

"בגילי, כשאני מזמין במסעדה, מבקשים תשלום מראש"

"עד כה, זה הגיל המבוגר ביותר שהגעתי אליו"

"אני בן 72, כמו רוב החבר'ה בגילי"

"מהו הגיל הצעיר ביותר שבו אפשר למות מזיקנה?"

"אני לא מפחד מהמוות, אני רק לא רוצה להיות שם כשזה יקרה"

"טיפש-עשרה: הגיע הזמן שהורינו ילמדו את עובדות החיים"

"שמונים זה גיל נהדר, במיוחד אם אתה בן 90"

"בספר החיים, אין תשובות בעמוד האחרון"

"האם זה נחשב לקידמה כשקניבל משתמש בסכין ומזלג?"

"החיים הם דבר מוזר שקורה לנו בדרך להלוויה שלנו"

דוד אלמן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

האבות המקימים

מאת שלומית ליפשיץ ©

שתי תוכנות שהיו לי על החיים התערערו בשבת קיצית אחת בכיתה בית. הראשונה הייתה קשורה לעולם המבוגרים - הייתי משוכנעת שהמבוגרים לעולם אינם ישנים. הורי היו משכיבים אותי לישון ואז היה נשמע הדהוד צעדיהם המתרחקים על המדרכה בלילה החשוך עם קולות התנים ובבוקר היה מישו מבוגר מעיר אותי. אם הייתי מתעוררת באמצע הלילה - תמיד היה שם הורה, בדרך כלל אחד האבות של ילדי הכיתה, שהיה מזדרז אלי.

התוכנה השנייה שהתערערה, קשורה לאבות - עד לאותה שבת חשבתי שאבות עושים דברים בצורה מסורבלת, בדומה לדרך שבה אבא היה מסרק אותי, בתנועות חדות, עם שביל בצד כאילו הייתי בן. ידעתי שאבות לא ממש מבינים. אפשר לסדר אותם. באותה שבת התעוררתי, כרגיל, לקולות הבוקר, הקריאה המונוטונית, הקצובה, כמו מודאגת מעט, של תור הצווארון והבעות התהייה קלי הדעת של הצוצלת.

עדיין לא הגיע האבא התורן. קמתי ללכת לשירותים. ראיתי את מוסי, אבא של אמנון, שוכב על גבו, ישן לגמרי ונוחר, על מיטת הספסל של 'ההורה הישן'. ככה גיליתי שגם מבוגרים ישנים. כשחזרתי הוא כבר התעורר. הוא ישב, שיערו סתור. נראה מצוברח - עד שמצא את משקפיו. כשראה אותי התפשט חיוך חם על פניו והוא אמר, "מה יש מייד'לה? את לא יכולה לישון?"

קיוויתי שנוקי, אבא של טליה ש. יהיה התורן. כשנוקי היה תורן הייתה חגיגה. כיתר הילדים, לא הייתי יכולה לחכות שכבר תגמר ארוחת הבוקר. היינו עוזרים לפנות את השולחנות, לשטוף את הכלים ולסדר את הכיסאות בעגול. ואז היה מגיע הרגע המיוחל - נוקי היה מצביע על החור שבמרכז סנטרו הדשן ואומר, "הפעם אספר לכם את הסיפור האמיתי, על איך שקבלתי את החור בסנטר שלי". פעם סיפור תלאות בג'ונגלים של האמזונאס, במאבק נגד אינדיאנים נושאי כידונים מורעלים, פעם היה זה מעשה גבורה מול נאצי נושא סכין, או במלחמה על גדר הקבוץ נגד הסורים. תמיד, כשסיים, הייתי שואלת, כשאר הילדים, "הפעם זה באמת?" לאחר שהיה מבטיח, שהפעם זו אמת לאמיתה, כבר הגיעה השעה תשע בבוקר - הזמן ללכת לחדר ההורים.

גם לני, אבא של אילנה היה מספר סיפורים, בקול שקט, חם ונעים. הוא היה עושה אתנחתאות ארוכות ומרתקות, כדי לסדר את שרווליו. אריק, אבא של מרב, שידע לספר סיפורים ללא סוף, העדיף להוציא אותנו לשחק כדורגל או קריקט. מי שהגיע לבסוף באותו בוקר היה מופתי, אבא של רותי ל. מופתי היה מקפיד תמיד שהכול יונח בדיוק במקום. למחרת המטפלות היו אומרות, "אנחנו יודעות מי עשה הקמת שבת אתמול!". הוא היה מביא משחקים.

(המשך בעמוד הבא.....)

כשסיימתי להתלבש היו כבר השולחנות ערוכים לארוחת שבת בבוקר - שלוה, חלב, חלה פרוסה, ביצה קשה, ירקות וגבינה.

רותי יצאה מהחדר שלה ורצה צוחקת אל אביה. הוא הוציא מכיסו שקית מלאה בבלורות צבעוניות, חדשות ואמר, "לכו לשחק עד ארוחת הבוקר".

זו הייתה עונת הבלורות. רותי ל. הייתה אלופת הכיתה. ידעה להפליק את הבלורה למרחק ובמדויק. הבלורה שלה כמעט תמיד פגעה בבלורה אחרת או נכנסה לבור. בזמן שרותי סדרה וניקתה את הבורות שפכתי את הבלורות על האדמה. הן היו מבריקות ובתוכן הבהיקו פרפרים רבי כנפיים בשלל צבעים שונים. אחת הייתה יפה במיוחד, בשלושה צבעים – ירוק צהוב ואדום.

לאחר שסיימתי לאכול את השלוה, אכלתי את הביצה הקשה. חלק מהחלמון היה רך וצבעו כתום עז. עלתה בי מחשבה שאני אוכלת אפרוח. רותי ל. שישבה לידי, ספרה את הבלורות, כבר בפעם השנייה. האפרוח נתקע לי בתחתית הגרון.

כשעמדתי לצאת הביתה, עמד מופתי בפתח, פרש את ידו מולי ובקול חגיגי שהסתיר גם שמץ חיוך אמר, "תודה". מבושת מאד הנחתי בידו את הבלורה בעלת שלושת הצבעים שבערה באגרופי.

בזמן שרכן לידי וטרח לנקות מהרצפה, בהבעת מיאוס, את בליל העיסה החצי מעוכלת של שלוה, חלב וביצה חצי קשה, אמרתי, "בביצה היה אפרוח ואני אכלתי אותו". הוא הרים את פניו לגובה פני ואמר, כשעיניו מחייכות בשובבות, "זה היה אפרוח של ציפור

Don't read if you're a prude

/ Dani Namali

Ellman Ellman, if you would have told me few months ago that I would've had to justify myself to you and discuss issues that are dear to my heart with the village idiot I would've said , no way, but here I am, guilty as charge , I said what I thought should be said and I said it with a sense of urgency and a little passion cause I feel strongly of my convictions and so, I'm takin a fuckin stand, which is more than I could say for you. but here I am, trying to explain myself again to an "ass holes" (term of endearment) like you who basically dismiss all that I said with dumbass mindless collection of wards that really don't adds up to anything.

What do you disagree with me on ,? that Israel have a piece of shit prime Minster that should be locked up in a cage with the rest of the orangatang's. Or that the settlers are just a bunch of fuckin criminals that behaves like bullies because they can and they have the army to protect them . And that industrial religion should be out off politics And they shouldn't be funded by the government .and that Israel should have a regional voting system ,rather than the senseless stupid broken down and corrupt structure you have right now .and that Israel should have a constitution that will lead the country on right path like every advanced country in the world has ,and we should do away for good with primitive religious laws, .
(they maybe ok for Iran but not for Israel).

So far any disagreement?

Let's take politics out of the equation, and talk of what's right and what's not , cause that what it is really all about.
those despicable settlers who for some peculiar reason believe that they have the right to still Palestinian land. Right or wrong ? it's simply insane injustice, and any one who support that, is just a dumb "mother fucker" (just an expression) who should change place with theme for one day and see how it feels. no, I don't think you'd want to be in there shoes not for one minute. What about fifty years of occupation? Is that not madness? I don't understand, do you live on a different universe or am I just stupid and don't get it.

This is not politics this is right or wrong issues ,don't pretend there is any philosophical discussion here , no there isn't ,its just simply , WRONG. nothing else. Comprende amigo?

I don't wanna go on and on and sound like a broken record and I don't want to bore you with long articles so i'll stop here. I'm sure you've get my drift. and Mr E. If it's any consolation , No matter what I say I still love'ya like a brother from a different mother. That's my way of saying to you , sorry if I referred to you in any derogatory manor ,but you pissed me off .

So there, . go and figure.

מה פרוש "Prude" לעזאזל?! / דוד אלמן

דני נמלי, ראשית, דע לך שאם היית כותב את מה שכתבת כאן, לכל אחד אחר מלבדי, הייתי זורק את המאמר שלך לכל הרוחות! הכתיבה שלך במקרה זה יותר מאשר מעוררת אנשים לכתוב, דוחה אנשים אפילו לקרוא!

ו בכל זאת למאמרך..... כתבת שאתה חש דחיפות, תשוקה ואמונה חזקה בדעותיך, ואני אגיב על כך בדרכי שלי.

לגבי הנושאים שאתה מעלה. אין לי הרבה לומר נגד הדעות הבסיסיות שלך, אני חושב כמוך שיש הכרח במדינה פלשתנית ושצריך להחליף את ב.ב. למשל, ועוד. אבל יש לי הרבה מה לומר סביב הנושא, ועל כך אכתוב למרות בקשתך המפורשת להתייחס לנושאים עצמם.

אני מתבונן סביבי בשעה זו של חשבון הנפש השנתי ורואה הרבה טוב בארץ הזאת. כן, אולי יפליא אותך אבל אני רואה דברים יפים ואפילו מדהימים בארץ בה אני חי. שאם לא כן, מדוע שאחיה כאן?

מאז כניסתי לגמלאות מצאתי שיש חיים גם מחוץ ל-"אקווריום הקיבוצי". הפעילות של אנשים למען אנשים בגליל, למשל, היא מעל ומעבר לכל מה שדמיינתי. הארץ הזאת, שאנחנו כל כך נהנים לקטר עליה, היא ארץ יפהפיה! אני מסתובב בשבילים, בשדות, בהרים, בעמקים ובמדבר וכדברי השיר: "יש אנשים טובים באמצע הדרך".

אני חייב להודות שיש לי "בטן מלאה" מדברים שקורים דווקא אצלי בבית, בכפר הנשיא אבל איך אמר מאיר? "עברנו את פרעה.... נעבור גם את זה". זה דבר בהחלט מאתגר. כיום אני מוצא שהתבוננות בראי, כלומר פנימה, במקום להצביע על כל מיני דברים "שם בחוץ", תורמת המון לאיכות החיים האישית שלי. יש לי עדיין הרבה עבודה לעשות בשטח זה. דבר אחד ברור לי. לעסוק ללא הרף ב-"מה לא בסדר" מוריד מהבריאות ובשטח אינם תורמים כהוא-זה!

מציע לך הצעה ידידותית, דני, קח עצמך בידיים. אם אתה יכול לשנות דברים... **לך על זה!** אך אם אינך יכול... אל תאכל את עצמך על כך. לזרוק מבול של טענות מעל גבי "כל סוטה" יכול לכל היותר לתת לך שסתום לשחרור לחצים, דבר חשוב לכשעצמו, ולכן אין לי בעיה עם הכתבות שלך כאן. זכור רק שמבחינה מעשית אין לכך שום ערך. אם אתה באמת רוצה להשפיע ישנן דרכים לעשות זאת גם מבלי להכנס לפוליטיקה:-

כתוב דעותיך בפייסבוק. אתה לא ידוע לי כפחדן ואת דעותיך אינך מפחד לבטא. כתוב מיילים לחברי הכנסת, לחברי הממשלה. אם אחד מהם יגיב, כבר עשית משהו מעשי.

ו ידוי נאות: אני עצמי אינני עושה הרבה למען כל ה-"מטרות הצודקות". אך כיום אני שלם עם החלטה זו ומקבל כעובדה ש-"אם לא אשב במקום של מקבלי ההחלטות, מישו אחר יחליט".

בסופו של דבר, דני ידידי, שנינו איננו משפיעים יותר מדי על המצב. אם כוונת מאמריך היא לעורר פולמוס ב-"כל סוטה" - לא חושב שניבול-פה ואלימות-מילולית הם הדרך.

ו לסיום, חבל שאתה לוקח את הכל בצורה שבסופו של דבר תערער את הבריאות שלך. אם זה יקרה, אתה תחסר לי...

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

דעתי על הבחירות בארה"ב וישראל היום באבחת טוש אחת
יבין בן-רשף

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

תכלה שנה ו...

שנה טובה חמוריקו, לך ולכול החמורונים
האם גם אצלכם נהוג לתת בסעודת החג סימנים?
למתוח קו עבה על העבר
להתפלל ולקוות לטוב - שיפציע כבר ממחר...
להספיד ולהשכיח את השנה שחלפה על שלל תחלואיך
ולהאמין שהשנה המתחדשת תהיה שונה מזו שלפניך...

האמת השבתי שגם אנו טובלים את הקש בדבש!
רק כדי לטעום לרגע את מתק אשליית המרגש...
שתחת השמש הקופחת על ראשנו - יכול להיות חדש...
המנוסים שבינינו מפתחים סוג של 'אופטימיות זהירה'
שבתרגום לשפתכם אומר: טוב לא יהיה - רק שלא יהיה יותר רע...

אני חייב להודות שאתה נשמע לי פסימי וקודר בזמן האחרון!
פסימי? אני? אצלנו אומרים: פסימי זה אופטימי עם ניסיון...
אצלכם היה פעם יהודי חכם מאוד (איינשטיין) שהגיע למסקנה:
אי אפשר לחזור על אותן פעולות - ולצפות להשיג תוצאה שונה...
והרשה לי לצטט יהודי יקר אחר (אלתרמן)
שאת הסיטואציה הייטיב ממני לתאר:
אל תרכיבו משקפיים לא קודרות ולא שמחות
הסתכלו נא בעיניים בעיניים פקוחות!
כלומר: אם המציאות מכוערת וקיימת בעיה
לא סוג המשקפיים אותן תרכיב - יסדרו לך את הראייה...

בכול זאת חמוריקו, הרשה לי לאחל לך בריאות ושנה טובה
סליחה ומחילה לרגל עשרת ימי תשובה
אך חמורי אמור לי: הנושא אתה במטענך גם כפרת עוונות?
תראה, אם כבר שאלת ברכינות ובאמת
אני חייב להודות בכנות על טעות וחטא:
יצאתי לדרך כדי לחפש שיויון וצדק חברתי - אך לפחות כעת -
מה שמצאתי ועם מה שנותרתי, זה עדר של חמורים ואתונות...

אבי

רֹדֶה מְרַצֵּן

/ דודו פלמה

לרודה גולדמן

אִשָּׁה קִטְנָה מְסוּרָה וּמִיבִלָּת
שֶׁנִּפְתְּרָה לְאַחַר מַחֲלָה מִמָּאָרֶת.

הִילָדִים שְׁאֵהָיו אוֹתָךְ קָרָאוּ
לָךְ בְּחִפָּה גְדוֹלָה רוֹדֶה מְרַצֵּן.
לְאִשָּׁה שְׁמָלוֹת יִשְׁלֹוּת מַצְחִיקוֹת
מִגְלִדָּרֶת, עֵלֶק לְצוּאָרָךְ, צְמִידֵי
זָהָב לְיָדֶיךָ, תְּלוּיִים גְּדוֹלִים מִמִּדְתְּךָ
מְגַחֲכִים אֶת דְּמוּתְךָ הַקְרִקְסִית.

עַל-עֲלֵן הַסִּיגְרֵיהַּ הַתְּאֵבֶךְ מְצֻטְעָף מֵעַל
דְּמוּתְךָ הַקִּטְנָה הַמְמַהֶרֶת תְּמִיד. אִשָּׁה
לֹא אִישׁ לְהִיּוֹת־אֶמְלָה לוֹ, לֹא יִלָּדִים
לְהַתְּמִסָּר לְצַחוּקָם, לֹא-כָּדִים לְרַפֵּד בָּהֶם אֶת זִקְלָתְךָ.
כָּל־כֵּן הָיוּ בְּעֶלְיֶךָ, כָּל־כֵּן הָיוּ יִלְדֶיךָ כָּל־כֵּן אֶהָיוּ
לְלֶכֶת לְרוֹדֶה מְרַצֵּן, לְחִטּוֹף מִמֶּתֶק, אוֹ מִקִּפְלָת
לְמוֹחָה בִּפֶּה, אוֹ דֶּגֶר מֶה אַחֵר שְׁיִמְתִּיק אֶת הַחַיִּים.

בְּעֶרְוֹ יָמֶיךָ כְּשֶׁקוֹמְתָךְ הַנְּמוּכָה-דְּמָה שְׁשָׁחָה עוֹד
וְהַתְּכָלִיטִים-תָּלוּ עֲלֶיךָ כְּשֶׁהֵם הוֹלְכִים וּמַכְּבִּידִים,
לְאַלְקָת בְּמַחֲלָה שְׁכִרְסָמָה בָּךְ בְּעֹז וּלְגִיּוֹרָה גְּדוֹלִים
שְׁקִשָּׁה הִזָּה לְעֶר שְׁהֵם צְלוּרִים בְּאִשָּׁה קִטְנָה כָּל כָּךְ.
לְסוּף וְתִרְתִּי לְפִרְדֶּת מִסּוּרֶיךָ וּמֵאֲתָיו בְּשִׁקֵּט שֶׁל
אַשִּׁים שְׁאִין לָהֶם טְעָלוֹת לְעוֹלָם. עוֹד יָמִים רַבִּים
אַחֵר לְכֶתֶךָ מֵאֲתָיו יִמְשִׁיךְ זִכְרְךָ לְהַעֲלוֹת מְתִיקוֹת
בְּחֶפֶס שֶׁל יִלָּדִים. עוֹד יָמִים רַבִּים יוֹסִיף עֲלֶיךָ
לְהַתְּאֵבֶךָ בַּמִּדְרָכוֹת הָעֲצוּלוֹת. עַד שְׁיִפּוּג.

בהמשך ל-"פסטיבל פרס"
שמעון פרס בבקור בכפר הנשיא - 20 למאי 1986

בעיתונות: הנשיא פרס שבר שיא גינס: "מתרגש גם בגיל 91"
נשיא המדינה, שמעון פרס, העביר את השיעור המקוון הגדול בכל הזמנים

נשאני והסבתא ישבנו בצוותא

כיצד למדנו ביולוגיה / דוד אלמן

הימים ימי "מדינה בחיתוליה". ההתלהבות עצומה ואנו, הילדים של אז, זכינו לחינוך שרק אפשר לחלום עכשיו בימים אלה.

העז והעלה את נושא, יורם בן-חיים, נושא מעניין אשר העסיק רבות את כולנו בתקופה ההורמונלית התיכונה בעיקר את הבנים שבחבורה אבל אני חושד שגם הבנות לא תמנו ידיהן בצלחת - במילים אחרות: "המקלחת הציבורית".

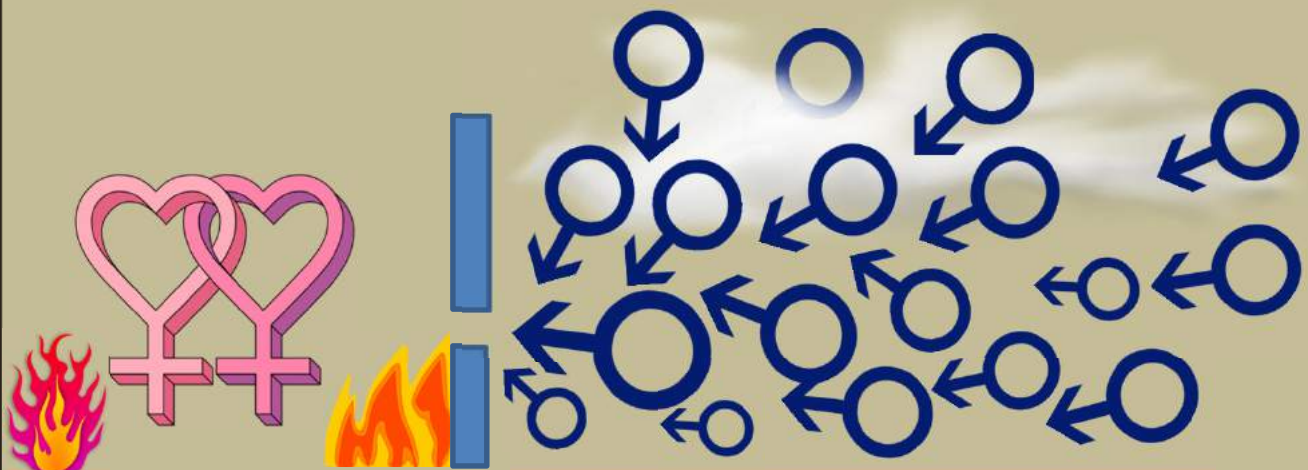
המקלחת הציבורית, כשמה כן הייתה, ציבורית עד כדי חרדה! בהיותה המקום היחיד בו ניתן להתקלח ולהשטף, ירדנו כולנו בחרדת קודש למקום ההוא בו נגלו בפנינו נפלאות הבריאה. אינני יודע מי טרח להכין מרווחים גדולים (מאד) ליד כל ברזי הכיורים. הוא בוודאי ידע מה הוא עושה ואוכל לומר רק "זכינו!". מדי יום היינו יורדים בחפזן שלא הייה מבייש את ה"ילד טוב ירושלים" הכי הכי שיש.

חורי ההצצה היו מרכז ההתעניינות כמובן. הצעירים שבינינו לא הבינו מדוע מציצים מבעד לחרכים ועל מה, אך יש לציין שכושר הלימוד והתפיסה היו מן הגבוהים בגליל! את אשר ראיתי קשה לתאר המילים. מילים פשוט לא תספקנה להביעה את תדהמתי לנוכח גליוייהם של נפלאות הטבע. התפעלותי זו לא חלפה עם השנים.

הויכוחים המרים ביותר שנשמעו באותם ימים היו על מקומו של כל אחד בתור לחרך ההצצה. איש לא ויתר. כל אחד עמד על שלו. איך נאמר במקורותינו: "אין אדם יוצא מן המקלחת וחצי תאוותו בידו".

אני חייב להודות שאת רוב השכלתי בשטח הביולוגיה של בני האדם צברתי בעיקר מ-"שעות-מקלחת-ציבורית" הרבות שבהן זכינו.

אגב, היינו תלמידים שקדניים מאד בנושא זה, עד כדי ויתור על המקלחת עצמה!

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

ואחרי

לפני

זאז

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

מה חדש??? תפוח בדבש...

(מצא והביא אבי רוזנקרניץ)

"הקדוש ברוך הוא"

/ דוד אלמן

בכוונה תחילה העליתי מושג שאני לגמרי **לא מסכים איתו!!**
אני מאמין בכל מיני דברים אבל המושג של "**קדוש**" איננו אחד מהם.
עם "**קדוש**" לא מתווכחים!! ... אך אבותינו העזו להתווכח עם אלוהים:
אברהם דרש וקיבל הגדלת המכסה של צדיקי סדום לפני החרבתה: (בראשית י"ח ט"ז-ל"ב)
משה דרש לא להשמיד את העם לאחר מעשה עגל הזהב: (שמות י"ח ט"ז-י"ד)
המלך **חזקיה** ביקש/התפלל וקיבל תוספת 15 שנים לחייו כנגד נבואתו של ישעיהו (מלכים ב' כ': א'-יא)

אי לכך ובהתאם לזאת אינני רואה כל הצדקה לראות באלוהים "**קדוש**".
כן, אני יודע שזה לא מתיישב טוב עם ה-"**אמונה**" דווקא של אתאיסטים רבים, אבל מה לעשות, ואני לא בקטע של "**להנדס**" אמונות.

אמונה מסויימת, ומאד נפוצה, טוענת שתורת האבולוציה ותורת הבריאה אינן יכולות לשכון תחת גג הגיוני אחד.

תתפלאו אולי אבל אני מסכים לחלוטין עם אמונה זאת!!
ההסכמה שלי נובעת מהיות המושג "**הגיוני**", בלתי הגיוני בעליל במשפט הנ"ל.
בעולם ההגיון, בעולם הראציונאלי בו שרויים רוב בני האנוש, אין מקום לדברים לא הגיוניים.
אלוהים הוא מעבר להגיון וזו גם הסיבה לאי יכולתנו **להוכיח** את קיומו. שהרי **הוכחה** היא עניין מדעי, ראציונאלי.

מי שמאמין שרק העולם ההגיוני קיים, יערב לו עולמו הצר. חבל, אבל איש באמונתו יחייה.
אני מאמין בעולם מעבר להגיון, מעבר לקופסת החשיבה של המדע.
ושלא תבינו אותי לא נכון. אני אוהד גדול של המדע. אני מאמין במדע.
אני מאמין שיש דברים גם **מעבר** למדע. להזכירכם, אני מאמין בקיומו של אלוהים!!

על כן, אורי, וכל מי שמעוניין בנושא - אני חסיד גדול של חופש החשיבה, של חופש הביטוי גם כשהדברים הם מעבר לכל הגיון.

עולמנו מורכב מהמודעות של כל אחד מאתנו. אין אנו "**יודעים**" באמת דבר וחצי דבר על מה שנמצא "**שם בחוץ**". כל המידע שלנו בא לנו מחמשת (או יותר) החושים שלנו ואלה עוברים סינון ואינטרפרטציה של המערכת הקוגניטיבית שלנו - להלן "**המוח**" האנושי.

על כך ומשום כך העולם כולו הינו סובייקטיבי לחלוטין. על כך ומשום כך אין איש רואה את העולם בדיוק כפי שרואה חברו. על כך ועל שום כך ועל שום הצורך בתקשורת כלשהי בין בני האדם, נוצרה מערכת של **מוסכמות** אשר מאפשרת לנו לתקשר זה עם זה.

אני גם "**מת**" על המילים הגדולות האלה, בהן השתמשתי, כמו "**קוגניציה**", "**סובייקטיביות**", "**ראציונאלי**" ועוד... זה פלצני להחריד אבל בהחלט עושה את העבודה.

לסיכום, אם הצלחתי לגרום למישהו כאב ראש, זכינו שנינו!!

שנה טובה ומלאה "כאבי ראש" מסוג זה :-)

Science at it's "*best*"! / David Ellman

My dear distinguished friend and colleague, Dani, also known as "Mr.D.", I see we have mutual scientific interests and that being the case, I shall respond to your question to the best of my abilities.

First, I have to admire your interest in one of the most significant issues known to Mankind. That ever so elusive answer to your question has been hunted down by many and never really been caught up with. I shall do my damnest to bridge the gap.

The question: "What came first, the chicken or the egg?" must be looked at from more than one angle and I would like to tackle the issue from the question of "*TIME*".

We tend to see the "*Chicken-Egg*" issue as a continuous process which is one of the commonly accepted mistakes of science. When posing the question "*What came first....*" One assumes that one of the two actually **DID** come first! But what does it mean?

It means we are taking the timeline we "know" as a fact, or even as the gospel!

Iwould like to argue that point. You see, the *TIMELINE* we all seem to accept is a falasy! We tend to see life as a continuous string of moments. A string we call "*Past-Present & Future*".

Science and Mankind in general seem to believe that they are forever talking from the point of view that *TIME* is a "*Siingle-Dimentional Entity*". We look at the "*PAST*" as something that "*has been*". We look at the "*FUTURE*" as something that "*has not yet been*".

Isuggest that time is more than a *solid line of events*. In fact I suggest that we can be in the *past present* and *future* at the same time! The *Single-dimention* theory of time is just a scientific concept and Mankind, being the suckers that we are, buy it all, "Hook, Line and Sinker". Einstein discovered otherwise, but who understands that "Idiot"! Huh?

Now, if you take the "*Multi-Dimension*" theory and place it around that question we are dealing with, you will find that the meaning of "*what came First?*" is irrelevant as they both exist in the "*Multi-dimentional*" realm of "*TIME*".

So Mr. D., your question, being very relevant unto itself, has no relevant answer. The question has nothing to do with the chicken or the egg. It has everything to do with our concept of *TIME*.

To this end I *HOPE* I have answered the question to your satisfaction although I *BELIEVE* I have done nothing of the sort!!

"Forever be yea still and pondereth" (Kol Soteh: chapter 5 verse 3)

לכל ישוב יש שם

החומר מובא בעיקר מ-"כוון חדש" - עלון ווטיקי הגליל
עם המון תודה לאראלה מיראון האחראית לפינה זו

והפעם הישוב: מחניים

מחניים המקראית - עיר קדומה בעבר הירדן המזרחי. השם מוזכר פעמים אחדות בפרשיות שונות בתנ"ך.

על פי זאב וילנאי מחניים הייתה בנחלת שבט דן, והוא מוסיף "מחניים" הוא ישוב במזרח הגליל העליון. אדמתו נרכשה לראשונה בשנת 1892 בידי חברת אגודת "אהבת ציון" של חובבי ציון בגליציה. אחדים מהם עלו לארץ עם משפחותיהם וקראו לישובם בשם התורתי "מחניים".

איש ראש פינה מ.ד. שוב, ייחס לעצמו את בחירת השם ואמר כי באמצע אדמותיה של מחניים נפרדות הדרכים אל שלוש המושבות היהודיות בגליל: ראש פינה, יסוד המעלה ומשמר הירדן.

היישוב מחניים יושב וננטש פעמים אחדות במשך יותר מ- 60 שנים וסיפורו הוא סיפור רצוף מאבק קושי. המייסדים סבלו מפגעי טבע, תנאים קשים ומחסור במים. נסיונות התיישבות חוזרת ונשנות, בצורות ארגון שונות אף הם לא צלחו.

בשנת 1939 נבנתה מחנים בשלישית ע"י חברי קיבוץ "יודפת", אנשי צפת.
בשנת 1952 עם הפילוג פרשו חלק מחברי מחניים ועלה למקום גרעין של תנועת "מחנות העולים".
מחניים התייצבה במתכונתה הנוכחית כקיבוץ.

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם
Nostalgia Ain't what it used to be

העולם ה"זיגולוגי" - תדברנה התמונות !!!

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם
Nostalgia Ain't what it used to be

"42nd street" קטן עליהם!!

